

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.144/2023/4. szám

A felperes:

Felperes1 (Cím2.)

A felperes jogi képviselője:

dr. Vajda Attila ügyvéd (cím4)

Az alperes:

Alperes1 (Cím1.)

Az alperes jogi képviselője:

dr. Gál Miklós ügyvéd (cím5)

A per tárgya:

tagot kizáró egyesületi határozat hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság és fellebbezett határozatának száma:

Győri Törvényszék 4.P.20.512/2022/17.

A fellebbező és a fellebbezés sorszáma:

alperes 18. sorszámú beadványa

Ítélet

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500, - (hatvanháromezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felülbírálat alapjául szolgáló elsőfokú tényállás

[1] A felperes az egyesületként működő alperes vadásztársaság alapító tagja. Az alperes által kezdeményezett fegyelmi eljárásban 2022. szeptember 30-án hozott 1/09-30/2022. számú határozatban az intézőbizottság a fegyelmi szabályzat 4.f. pontja alapján fegyelmi büntetésként a felperes kizárásáról döntött. A határozat szerint a felperes különböző állításaival, kifejezéseivel bomlasztja a vadásztársaságban lévő jó állapotokat, nem ért egyet a társaság gazdálkodási tevékenységével, indokolatlanul vádaskodik, különböző leveleket ír az egyes tagoknak, illetve a bizottságnak, ezért az intézőbizottság egybehangzóan a kizárás mellett döntött.

[2] A felperes fellebbezésére eljáró alperesi közgyűlés az 1/2022.12.09. számú határozatával a tagkizárást lényegében helyben hagyva kimondta, hogy az alapszabály 5. pontjának megsértése miatt az alapszabály 14/A. pontjának megfelelően a felperes tagsági viszonyát kizárással megszünteti. Rögzítette továbbá, hogy a felperes a vadásztársaság területén vendégvadászként sem vadászhat. A határozatot – konkrétumok nélkül – azzal indokolta, hogy a felperes különböző vádaskodásokkal élt, a társaságban feszültséget okozott, hatósági feljelentésekkel fenyegette a tagokat és a vezetőséget, a tagságból eredő kötelezettségeinek nem tesz eleget, magatartása ellentétes a társaság működésével és megsértette az alapszabály 37-38. §-át.

[3] A felperes által a korábban P.20.123/2022. szám alatt indított kizárásról hozott másik határozat hatályon kívül helyezése iránti perben a bíróság a határozat végrehajtását felfüggesztette, majd 2023. január 26-án 22. sorszámmal meghozott ítéletével a határozatot hatályon kívül helyezte; az ítélet fellebbezés hiányában 2023. február 28-án jogerőre emelkedett.

Kereset és ellenkérelem

[4] A felperes keresetében a közgyűlés 2022. december 19-én meghozott határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Keresetét arra alapította, hogy a határozat jogszabályba és az alapszabályba ütközik, sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:3 §-ában meghatározott jóhiszeműség és tisztesség elvét, a Ptk. 1:4. § szerinti elvárható magatartás elvét és a Ptk. 1:5. §-a szerinti joggal való visszaélés

tilalmát, a Ptk. 3:70. § (1)-(2) bekezdést, és az alapszabály II. fejezet 5. pontját és 14/A. pontját.

[5] Kiemelte az alapszabály 14/A. pontjából, hogy csak két esetben lehet a tagot kizárni: (1) aki tevékenységével, magatartásával vagy mulasztásával a társaság célját veszélyezteti (kivéve a tagdíjfizetés elmulasztása), vagy (2) jogerősen szabadságvesztés büntetésre ítélték. Továbbá az intézőbizottság határozata indokolásának tartalmaznia kell a kizárás alapjául szolgáló okokat, tényeket és azok bizonyítékait. A másodfokon eljáró közgyűlésnek pedig a fellebbezést kell megtárgyalnia. Ebből következően szerinte nem előlről kell lefolytatnia az eljárást, a határozatnak tartalmaznia kellett volna a megelőző intézőbizottsági eljárást, a határozatát, a fellebbezést, ezek közgyűlés általi megvizsgálását és döntését. A másodfokú döntésnek pedig az elsőfokú határozat helybenhagyásáról, nem pedig egy új elsőfokú határozatként a kizárásról kellett volna döntenie.

[6] Álláspontja szerint az elsőfokú és másodfokú határozatok is formai, eljárási és tartalmi hibákban, hiányosságokban szenvednek. Az intézőbizottság nem jelölte meg, hogy a kizárás az alapszabály 14/A. pontjában foglalt melyik okon alapul, és az indokolás zavaros, konkrét időpontokat, helyszíneket, személyeket és fórumokat, azaz értelmezhető tényállást nem tartalmaz, bizonyítékokat egyáltalán nem jelöl meg. A másodfokú közgyűlésnek pedig a fentiek szerint a fellebbezést kellett volna megtárgyalnia és indokolt határozattal másodfokú döntést hozni az elsőfokú döntés alapossága kérdésében. Ezzel szemben egy új elsőfokú döntést hoztak, mert az elsőfokú határozat olyan hiányos volt, hogy azt másodfokon nem lehetett helyben hagyni. A közgyűlési határozat így olyan megállapításokat tartalmaz, melyet az elsőfokú határozat meg sem említ és új, az alapszabályban és fegyelmi szabályzatban nem is szereplő szankciót is tartalmaz (vadászati tilalom). A másodfokú döntés is zavaros és nem tartalmaz konkrét tényeket és bizonyítékokat, hanem csak általánosságokat.

[7] Hangsúlyozta, hogy a kizárási határozatnak a tényeket, bizonyítékokat, azok értékelését konkrétan kell rögzíteni és tartalmaznia kell a kizárást megalapozó konkrét magatartást és jogi okfejtést. Az anyagi és alaki jogszabályok, belső szabályzatok által meghatározott eljárásrend és formai szabályok be nem tartásával hozott határozat jogsértő. Kiemelte, hogy a kizárás alapjául szolgáló konkrét és beazonosítható magatartást egyik határozat sem tartalmaz, valamint bizonyítékot sem. Az elsőfokú határozat csupán egy „általa írt levelet” tüntet fel, de egyéb „írományokra” és számos más „fegyelmi vétségre” is utal. A másodfokú határozat először egy e-mailt említ, egy „körlevélként megküldött iratra” utal, de ezt sem jelöli meg pontosan, valamint „azon kívüli” magatartásokra is utal.

[8] A határozatban szereplő általánosságokat, fegyelmi vétség elkövetését, az egyesület célját veszélyeztető magatartás tanúsítását tagadta. E körben utalt arra is, hogy az alapszabály 37-38. §-ában foglaltak megsértése részéről fogalmilag is kizárt, mert az rá nézve kötelezettséget nem ró. Véleménye szerint csak az őt megillető jogait gyakorolja, de ha ez jogellenes is lett volna, az sem veszélyezteti a társaság céljai megvalósulását és nem is olyan súlyos, hogy a kizárás jogkövetkezményét indokolná.

[9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a határozat nem sérti a Ptk. 1:3-5. § szerinti elveket, míg a civilszervezetek autonómiája folytán a közgyűlés szabadon dönt a tagok felvételéről és a kizárásáról is. A „Kúria állásfoglalása

szerint” a bíróság nem vizsgálhatja, hogy az alkalmazott szankció az elkövetett vétséggel arányos-e. Csak azt ellenőrizheti, hogy a vétség ténye bizonyított-e és a kizárással kapcsolatos eljárásrendet betartották-e, melyet szerinte az alperes betartott. Szerinte a határozat bizonyítottságát, a fegyelmi vétséget a felperes saját maga által írt és a tagoknak körlevélként megküldött irat valósítja meg, melynek tartalma fegyelmi vétségnek minősül. A határozat a konkrét jogsértést is tartalmazza, mivel az alapszabály 37-38. § rendelkezéseit megjelöli. Az alapszabály 14/A. § alapján a társaság céljainak megvalósulását veszélyeztető tag kizárható és a felperes összeférhetetlen magatartása a hivatkozott körlevél, amely megvalósítja a fegyelmi vétséget. Az első határozat zavaros és konkrétumok nélküli tartalmát illetően arra hivatkozott, hogy a felperesnek a közgyűlésen lehetősége volt védekezni, bizonyítékokat bemutatni, az általa kért iratanyag a közgyűlési jegyzőkönyvhöz csatolásra került, de nem tudott felhozni semmit a határozatok alapjául szolgáló bizonyítékokkal szemben. A felperes ugyan tagadja a határozat megállapításait, ám azt az általa írt levélben foglaltak cáfolják.

Az elsőfokú bíróság döntése és indokai

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes közgyűlésnek 2022. december 9-én meghozott 1/(2022.12.09.) számú határozatát és az alperest 226.500,- Ft perköltség megfizetésére kötelezte a felperes javára.

[11] Határozatában rögzítette, hogy a Ptk. 3:35 § és 3:36. §-a alapján a társaság tagja kérheti a vadásztársaság határozatának felülvizsgálatát, ha az jogszabályba vagy létesítő okiratba ütközik. A bíróság az eljárás során vizsgálja a határozat tartalmi elemeit és azt, hogy a határozat megfelel-e a jogszabályoknak, az alapító okiratnak és egyéb szabályzatnak. Hangsúlyozta, hogy e körben kizárólag a peres felek előadását és a csatolt okirati bizonyítékokat vette figyelembe, mivel más bizonyítási indítványa a feleknek nem volt.

[12] Az egyesület alapszabályára és fegyelmi szabályzatára utalással megállapította, hogy a kizárás körében az alperes eljárhatott, de a határozatot jogszabálysértőnek és alapszabálysértőnek találta. Az alapszabály 14/A. §-a alapján ugyanis a kizárási határozat indokolásának tartalmaznia kell a kizárás alapjául szolgáló okokat, tényeket, és a bizonyítékokat is. Megállapította, hogy az alaphatározat és a fellebbezés alapján hozott közgyűlési határozat az alapszabályba ütközik, mert okok, konkrét tények és konkrét bizonyítékok megjelölése nélkül csupán általánosságokra hivatkozik, és ezen általánosságokból következtetve a legsúlyosabb fegyelmi büntetést szabja ki. Emellett a közgyűlési határozat nem felel meg azon követelménynek sem, hogy az alaphatározattal kapcsolatos jogorvoslat körében új bizonyítást nem folytathat le, új megállapításokat nem tehet és más egyéb fegyelmi büntetést sem szabhat ki. A határozatban megjelölt alapszabályra utaló jogsértés a kizárás körében nem értelmezhető, mert az alapszabály 37-38. §-a az ellenőrző bizottság feladatát és jogköreit szabályozza. A jóhiszeműség és tisztesség elvét, a joggal való visszaélés tilalmát is sérti, mert a kizárási határozat hatályon kívül helyezése iránti korábbi per folyamatban léte alatt, az ítélet meghozatala előtt hozott újabb kizáró határozatot az alperes.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[13] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

[14] Leszögezte, hogy a kereset jogszabályba és alapszabályba ütközésen, valamint a jóhiszeműség és tisztesség elvének megsértésén alapul. Az elsőfokú ítélet azon megállapításával nem ért egyet, hogy a határozat „konkrét megállapításokat, konkrét tényeket, ill. bizonyítékokat nem tartalmazott”. Előadta, hogy a jelen per tárgyát képező eljárásban a felperes 2022. augusztus 29-én az összes tagnak eljuttatott levélben konkrét személyre sértő, vagy általánosságban a többi tagra sértő kijelentéseket tett. A levélből kitűnik, hogy a társaságban addig nem lesz béke, amíg a felperes annak tagja. Kiemelte, hogy a törvény azért biztosítja vadászati egyesület alapításának lehetőségét, hogy jogi formát biztosítson a tagoknak a rekreációs és szórakoztató tevékenységhez. Nem kényszeríthető senki olyan taggal való együttműködésre, aki a többiek zaklatásával, fenyegetésével és vádaskodással ellehetetleníti az egyesület működését. Hangsúlyozta, hogy egy alapító tag a felperes folyamatos magatartása miatt már kilépett és a többi alapító tag minden alkalommal egyhangúlag a felperes kizárása mellett döntött.

[15] Fellebbezéséhez csatolta a hivatkozott felperesi levelet. Előadta, ezt korábban azért nem csatolta, mert tartalma a keresetből megállapítható, mivel a felperes abban mondatonként magyarázta. A perben azért nem hivatkozott további tényekre, mert a levél önmagában alátámasztja a határozat megalapozottságát. Hasonló eljárások miatt lassan nem lesz az alperesnek vezető tisztségviselője, mert nem lehet az egyesületet úgy vezetni, hogy egy tag a működést akadályozza, gazdasági bűncselekmények feltételezésével, bizonyítékok nélkül hatóságoknál feljelentéseket tesz ismeretlen személy ellen. A hivatkozott levél is ilyen alaptalan vádaskodást tartalmaz és az elnökkel szembeni sértő, diszkriminatív kifejezéseket használ. Idézte a levél egy részletét, mely szerint elég konkrétumot tartalmaz a határozat megalapozottságának megállapításához.

[16] Hangsúlyozta, az ellenkérelmében hivatkozott Kúriai határozat szerint a civil szervezetek autonómiája alapján a közgyűlés szabadon döntheti el, hogy kit vesz fel és zár ki, valamint lehetősége van összeférhetetlenség esetén vétség megállapítására. A bíróság viszont nem vizsgálhatja az alkalmazott szankció arányosságát. A felperes megatartása elérte azt a szintet, hogy a tagok a kilépést vagy a megszűnést fontolgatják. Lényegesnek tartotta, hogy a vadászat veszélyes tevékenység, ezért is mindenki jogosult eldönteni, hogy ebben kikkel vesz részt.

[17] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján. Rámutatott, hogy a fellebbezéshez csatolt levél a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 373. § szerint meg nem engedett új tényállításnak és utólagos bizonyításnak minősül.

Az ítéltábla döntése és indokai

[18] A fellebbezés nem alapos.

[19] Az ítéltábla rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság négy indokból ítélte úgy, hogy a határozat a hatályon kívül helyezésére okot adóan jogszabály-, illetve alapszabálysértő: (1) az alapszabály 14/A. pontját sértve a határozat indokolása nem tartalmazza a kizárás alapjául szolgáló okot és konkrét tényeket, konkrét bizonyítékokat, pusztán általánosságokra hivatkozással alkalmazza a legsúlyosabb fegyelmi büntetést; (2) az alaphatározattal szembeni jogorvoslati jogkörön túlterjeszkedve meg nem engedett új megállapításokat, új bizonyítékokat tartalmaz és további fegyelmi büntetést is kiszabott; (3) a felperes nem sérthette meg az alapszabály 37-38. §-ait, mert azok az ellenőrzőbizottságra vonatkozó jogokra és feladatokra vonatkoznak; (4) sérti a tisztességes eljárás elvét és a joggal való visszaélés tilalmát, mert a korábbi kizárási határozattal kapcsolatos per jogerős befejezését nem várta be.

[20] A fellebbezés csak az (1) ok tekintetében támadta az elsőfokú ítélet indokait és annak helytelen voltára hivatkozással kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását. A határozat hatályon kívül helyezésére alapul szolgálónak tartott további (2)-(4) okok tekintetében az elsőfokú ítélet által tett megállapításokkal és abból levont jogi következtetéssel szemben azonban a fellebbezés jogszabálysértésre hivatkozást, jogi érvelést nem tartalmazott.

[21] Az ítéltábla a fentiek figyelembevételével az elsőfokú ítéletet a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem keretei és korlátai között – ideértve a fellebbezésben hivatkozott indokokat is – bírálta felül. A fellebbezés az elsőfokú ítélet által megállapított további három hatályon kívül helyezési indokot nem támadta, arra vonatkozó érvelést nem tartalmazott, ezért ezeket az ítéltábla nem vizsgálhatta. Ebből következően a kizárólag a határozat kellően konkrét indoklására alapított fellebbezés nem vezethet eredményre, önmagában a fellebbezésben foglalt indokok alapján – azok esetleges helytállósága esetén – sem foghatott helyt az elsőfokú ítélet jogszabálysértő volta miatti megváltoztatásra irányuló fellebbezési kérelem.

[22] A fellebbezéshez csatolt levél és az arra hivatkozással tett tényállítások a Pp. 373. § (2) és (3) bekezdéseiben foglalt feltételeknek nem felelnek meg, mivel ezek előterjesztésére az alperesnek az elsőfokú eljárásban lehetősége lett volna. Emiatt ezeket az ítéltábla figyelmen kívül hagyta. Rámutat továbbá, hogy a perfelvételi tárgyaláson az alperes – a felperes keresetének és válasziratának ismeretében – maga kérte, hogy a bíróság a rendelkezésre álló okiratok alapján hozzon ítéletet.

[23] Az ítéltábla a fellebbezésben előterjesztett hivatkozások alapján, az abban megjelölt okból az elsőfokú ítéletet nem találta jogszabálysértőnek, ezért azt a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A Ptk. 3:35. §-ának figyelembevételével az alperes határozata akkor helyezhető hatályon kívül, ha az jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik. A felperes keresetében az alperesi szervezetből való tagi kizárását sérelmezte. A tagkizárásról szóló határozat esetében elsősorban a felperes keresetében helyesen felhívott Ptk. 3:70. § (1)-(3) bekezdéseiben foglalt – a (4) bekezdés szerint kógens – speciális jogszabályi rendelkezésekre kell figyelemmel lenni. A Ptk. 3:70. § (1) bekezdése szerint a tagnak jogszabályt, az egyesület alapszabályát vagy közgyűlés határozatát súlyosan vagy ismételten sértő magatartása esetén a taggal szemben kizárási eljárás folytatható le, ha az alapszabály a kizárást lefolytató szervet

és a tisztességes eljárást biztosító szabályokat meghatározta. A (2) bekezdés előírja, hogy a tag kizárását kimondó határozatot írásba kell foglalni és indokolással kell ellátni; az indokolásnak tartalmaznia kell a kizárás alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékokat. A (3) bekezdés szerint az alapszabály a kizáró határozat ellen fellebbezési lehetőséget biztosíthat, ebben az esetben az alapszabályban rendelkezni kell a fellebbezési eljárásról és a fellebbezést elbíráló egyesületi szervről.

[25] Az irányadó bírói gyakorlat szerint (Kúria Pfv.V.20.491/2022/4., Pfv.VI.20.591/2020/6.) arra helyesen hivatkozott az alperes, hogy a bíróság nem jogosult egy döntés célszerűségét felülvizsgálni, az ütköző érdekeket mérlegelni és a kizárás alkalmazásának arányosságát felülmérlegelni. Téves viszont az az álláspont, hogy az egyesület autonómiája alapján szabadon dönthet tagjának kizárásáról. Arra ugyanis csak a jogszabályi rendelkezések és az alapszabály rendelkezéseinek betartásával kerülhet sor; és ennek vizsgálatára a bíróság jogosult. Az elsőfokú bíróság ítéletéből az tűnik ki, hogy nem az alkalmazott szankciónak az alperes által állított „vétséggel” való arányosságát vizsgálta, ezzel kapcsolatos mérlegelést sem tartalmaz az ítélete, hanem a kizárást megalapozó kellően konkrét tényeknek, bizonyítékoknak a határozatban való megjelölése hiányát találta jogsértőnek.

[26] A tagkizáró határozat jogszerűsége körében – amennyiben az alapszabály a kizárást lehetővé teszi – a bíróság a Ptk. 3:70. §-ára figyelemmel azt vizsgálja, hogy (1) a tag jogszabályt, alapszabályt vagy közgyűlési határozatot tartósan vagy súlyosan sértő magatartása megvalósult-e; (2) az alapszabály a kizárási eljárás lefolytatásához az eljáró szervet és a tisztességes eljárást biztosító eljárásrendet meghatározta-e, ideértve fellebbezési lehetőség esetén a fellebbezési eljárási szabályokat és a fellebbezést elbíráló szervet; (3) az alapszabályban meghatározott eljárásrendben írtak betartásával folyt-e le a kizárási eljárás; (4) a kizárási határozat indokolása a kizárás alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékokat tartalmazza-e.

[27] Lényeges, hogy a Ptk. a kizárás korábban általánosan érvényesülő lehetőségét megszüntette és a 2017. január 1-jétől hatályos módosítás törvényi feltétellé tette egyrészt, hogy a kizárás lehetőségét az alapszabálynak kell tartalmaznia, másrészt az alapszabálynak tartalmaznia kell a törvénynek megfelelő kizárási eljárásrend szabályozását. Ez utóbbi feltételt illetően megállapítható, hogy – amint arra a felperes keresetében helyesen hivatkozott – a csatolt 2018-as egységes szerkezetű alperesi alapszabály 14/A. pontjában foglaltak tartalmazzák az alperes kizárási eljárásrendjét. Rámutat az ítéltábla, hogy ez a kizárási eljárás lefolytatása körében nem utal a fegyelmi eljárásra és a fegyelmi szabályzatra sem. Mivel a Ptk. 3:70. § (1) bekezdése alapján a kizárási eljárásrendet az alapszabálynak kell tartalmaznia, és a perbeli alapszabály nem is utal a fegyelmi szabályzatra a kizárási eljárás körében, ebből következően a csatolt 2006-os fegyelmi szabályzatot nem lehet a perben vizsgált kérdéseknél alkalmazni.

[28] Megjegyzi az ítéltábla, hogy a csatolt 2006-os fegyelmi szabályzat 3. § hét fegyelmi vétséget nevesít, a 4. § hat fegyelmi büntetést határoz meg (köztük a 4.f. pontban a kizárást) és elsőfokú fegyelmi szervként az 5-6. § fegyelmi bizottságként a három tagú ellenőrző bizottságot jelöli meg (nem pedig a perbeli esetben ténylegesen eljáró intézőbizottságot), továbbá a 22-27. § szabályozza a fellebbezési eljárást. A jelen esetben eljáró intézőbizottsági határozat magát fegyelmi bizottságnak, eljárását fegyelmi eljárásnak

nevezi, a fegyelmi szabályzat 4.f. pontja szerinti kizárás fegyelmi büntetés alkalmazását tünteti fel, a fegyelmi szabályzat 3. §-ában szereplő fegyelmi vétségek egyikét sem nevezi meg és a fellebbezési joggal kapcsolatban is a fegyelmi szabályzat 22. §-ára hivatkozik.

[29] A jogvita eldöntése körében alkalmazandó alperesi alapszabály ezzel szemben (nem fegyelmi büntetesként) a tagsági jogviszony megszűnésének lehetséges esetei között, a 13.b. pontban tünteti fel a tag kizárását és a 14/A. pontja szabályozza a kizárási eljárást. Eszerint: A tagkizárás ügyében elsőfokon az intézőbizottság, másodfokon a közgyűlés dönt. Két kizárási okot határoz meg; egyik a társaság céljai megvalósulásának veszélyeztetése (azzal, hogy e magatartás esetén kizárás helyett figyelmeztetés is alkalmazható). Az elsőfokú kizárási eljárás megindítása körében az írásbeli kezdeményezésnek tartalmaznia kell a tények és körülmények részletezését, a bizonyítékok megjelölésével és csatolásával. Az ellene felhozott okokat és bizonyítékokat a taggal előzetesen közölni kell és védekezési lehetőséget kell biztosítani, a kizárást tárgyaló ülésre meg kell hívni, további védekezési lehetőséget kell adni. A kizáró határozat indokolásának tartalmaznia kell az annak alapjául szolgáló okokat, tényeket és ezek bizonyítékait. Tartalmazza a közgyűléshez 15 napon belül benyújtható fellebbezés kötelező tartalmi elemeit. A másodfokú eljárást illetően viszont mindössze azt tartalmazza, hogy a közgyűlés összehívására jogosult személy dönt a fellebbezés „érdemi tárgyalásra alkalmasságáról” 30 napon belül és „alkalmas” fellebbezés esetén 30 napon belülre összehívja a közgyűlést, ahol az érintett tag védekezési, részvételi lehetőségét biztosítani kell, de nem szavazhat. Ezután már csak a tagsági jogviszony megszűnésének időpontját szabályozza, fellebbezés esetén akként, hogy az a közgyűlés kizárást „helybenhagyó” határozata meghozatalának időpontja. A másodfokú közgyűlési kizárási tárgyalásra, a másodfokú szerv felülbírálati jogkörének meghatározására, a hozható határozat fajtáira és tartalmára vonatkozó szabályozást az alperes alapszabálya nem tartalmaz. A kizáró határozat tartalmát illetően a Ptk. 3:70. § (2) bekezdésének kógens szabálya alapján azonban törvény azt rendezi, hogy a határozatnak tartalmaznia kell – értelemszerűen másodfokú határozat esetében is – a kizárás alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékokat.

[30] Mindezekhez képest jelen esetben az alperes közgyűlése által hozott határozatról az állapítható meg, hogy azt fegyelmi eljárásban hozott határozatként jelöli, és eljárása alapjául az alapszabályon túl a házi rendet és a fegyelmi szabályzatot tünteti fel. A határozat rendelkező része az alapszabálynak a társaság célját meghatározó 5. pontjának megsértése miatt az alapszabály 14/A. pontjára utalva az alapszabály 13.b. pontja alapján a felperes tagsági viszonyának kizárással való megszüntetését mondja ki. Csupán az indokolás végén (3. oldal 1. bekezdés) szerepel annyi, hogy a határozathoz a felperes beadványain túl „csatoljuk a fegyelmi bizottság korábban hozott határozatát, ami ezeket a tényekkel foglalkozott, és a közgyűlés az IB-nek a határozatát ebben a vonatkozásában teljes egészében elfogadja.” A határozat indokolása először utal a korábbi per folyamatban léteire és arra, hogy a felperes a tagsági jogaival „ismételten visszaélt”. A következő bekezdésben rögzíti, hogy a felperes „2022.08.29. napján a Alperes1: tagjai részére E-mail küldött”. Majd azzal folytatja, hogy „Azonkívül bővítette a vadásztársaság bomlasztására irányuló tevékenységét olyan vádaskodással, amelyekkel már korábban is próbálkozott.” A bekezdés közepén az egyik mondat közepén egy idézőjelbe tett szövegrész kezdődik, amely további három bekezdéssel odébb véget ér. A következő bekezdésben az alapszabály ismételt megsértésére és a 37-38. §-ra utalás után az elején írtak ismétlése szerepel, ideértve az idézőjeles szöveg egy részét is, de idézőjel nélkül. Egyebekben az indokolás nyelvtanilag is, de tartalmilag is zavaros módon a felperes magatartását minősíti általánosan bomlasztónak, alaptalan vádaskodónak, sértőnek, konkrét tények és bizonyítékok megjelölése és értékelése nélkül.

[31] Az ítéltábla kiemeli, hogy a tag kizárásához a Ptk. biztosítani kívánja a tisztességes eljárásra vonatkozó elv érvényesülését és szabályozott eljárásrendet: A taggal kellő időben közölni kell a vele szemben megfogalmazott jogsértést, a kizárási szándékot; módot kell adni számára, hogy erre megfelelő felkészülési időn belül reagálhasson, bizonyítás esetében a bizonyítékokkal szembeni kifogásait, észrevételeit előadhassa, és saját bizonyítást ajánlhasson fel. Ha az alapszabály a tisztességes eljárás rendjét nem szabályozza, a tag kizárására nincs lehetőség. Ha az alapszabály a kizárás szempontjából nem felel meg a jogszabálynak, akkor a lefolytatott kizárási eljárás jogszabályba ütközik és a meghozott határozat hatályon kívül helyezésével jár. Csak pontosan megjelölt és leírt magatartások szolgálhatnak kizárás alapjául, konkrétan meghatározott cselekmények, melyeket az érintett taggal előre kell közölni. A kizárásról írásban kell döntenie az erre hatáskörrel rendelkező egyesületi szervnek, több fokú kizárási eljárásrend esetén a megfelelően szabályozott eljárásrendnek megfelelően. A kizárásról döntő határozatnak a tényeket, bizonyítékokat, azok értékelését kell rögzítenie, valamint tartalmaznia kell a kizárást megalapozó vagy az indítványt elutasító okfejtést. A bíróságnak ennek alapján kell és tudja vizsgálni a kizárás tárgyává tett magatartások ténybeli alapjait, azok bizonyítottságát.

[32] Mindezen szempontok szerint vizsgálva az alperes közgyűlési határozatát helytállóan hivatkozott a felperes arra és állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a határozat jogsértő. A határozatról – különösen a fellebbezési eljárás szabályozatlansága, a határozat tartalma és az intézőbizottság ismertetett eljárása miatt – az sem állapítható meg, hogy a közgyűlés egyáltalán másodfokú kizárási eljárást folytatott-e le, határozatának és eljárásának mik voltak a keretei, így ehhez képest milyen jogkörrel és tartalommal kellett határozatát meghozni és indokolni. A meghozott határozat indokolása pedig a Ptk. 3:70. § (2) bekezdésének megsértésével nem tartalmazza pontosan és beazonosíthatóan a kizárás alapjául szolgáló magatartásokat, a konkrétan meghatározott cselekményeket, ezek bizonyítékait és okfejtést, érvelést a kizárás okának megvalósulására vonatkozóan, azaz az alapszabály 5. pontja szerinti társasági célok veszélyeztetésének levezetését az elkövetett magatartásokból. A határozat általánosságban minősíti csupán a felperes konkrétan le nem írt magatartását, amelynek elkövetését megvalósító konkrét tényeket nem jelöli meg, az egyes tényekhez kötött és azt igazoló konkrét bizonyítékokat nem nevez meg. Az elsőfokú és másodfokú határozatban hivatkozott levélről még azt sem lehet megállapítani, hogy ez volt-e a kizárási eljárás megindításának az oka, vagyis a kizárás alapjául szolgáló felperesi magatartás. A rendelkezésre álló adatokból ugyanis úgy tűnik, hogy a határozat korábbi felperesi magatartások ismételten, kibővítésén alapul. Az intézőbizottsági határozat „az általa írt levelet” – dátum nélkül – úgy említi, mint amit „a fegyelmi bizottság ülésére tervezett dátum előző napján intézett az IB-hez” (és nem a társaság tagjainak megküldött levélről beszél). A közgyűlési határozat szerint pedig a felperes „2022.08.29. napján a Alperes1: tagjai részére E-mail küldött”, de a szöveg ezt követő részével való összefüggés nem vehető ki, legfeljebb feltételezés szintjén maradó következtetések vonhatók.

[33] Az ítéltábla az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 383. § (5) bekezdése alapján és a Pp. 364. §-ának utaló szabálya folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes javára a fellebbezési ellenkérelmében felszámított és a csatolt megbízási szerződéssel igazolt összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére a 32/2003. (VIII. 23.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

Győri Ítéltábla
III.Pf.20.144/2023/4

10

Győr, 2024. január 10.

Dr. Maurer Ádám sk.
sk.

Dr. Zsitva Ágnes sk.

Dr. Sarmon Hedvig

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró